

APROBAT

152/471 / 28.03.2016
NR. 122F. M. 177.

In sedinta Biroului permanent al
Camerei Deputatilor

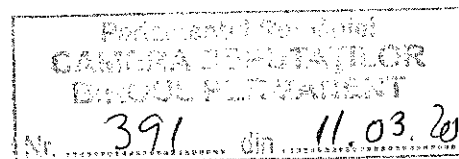

din data de 14.03.2016

391

Parlamentul României
Camera Deputaților

Forumul parlamentar transatlantic

- Washington, 7-8 decembrie 2015 -

Adunarea parlamentară a NATO, în cooperare cu Consiliul Atlantic al SUA și Universitatea Națională de Apărare, a organizat Forumul parlamentar transatlantic 2015 la Washington în perioada 7-8 decembrie.

Forumul a abordat chestiuni de politică și relații internaționale, probleme de securitate, dar și aspecte ale politicii interne americane: relația transatlantică; relația cu Rusia și contracararea tacticilor hibride; transformarea și adaptarea militară a SUA; contracararea Daesh; acordul nuclear iranian și consecințele lui pentru securitatea regională și internațională; alegerile prezidențiale 2016 în Statele Unite.

La forum au luat parte membrii ai forurilor legislative din țările membre NATO și din țările asociate care sunt membre ale Uniunii Europene.

În deschiderea forumului au rostit alocuțiuni introductive Gen Padilla, președintele Universității Naționale de Apărare, și Michael Turner, președintele AP NATO. Punctul de pornire al discuțiilor a fost constituit de expuneri făcute de Victoria Nuland, adjunctul secretarului de stat pentru afaceri europene și euroasiatice, dr. E. Farkas, înalt oficial din Ministerul Apărării, amb. John Herbst, director la Consiliul Atlantic, A. Krepinevich, președintele Centrului de evaluare strategică și bugetară, Shadi Hamid, senior fellow la Brookings Institution, amb. Brett McGurk, trimis

prezidențial, Departamentul de Stat, Vali Nasr, decanul Universității John Hopkins, James Jeffrey, distinguished fellow la Institutul pentru politici în Orientul Mijlociu, Stephen Wayne, profesor la Universitatea Georgetown, Chris Cillizza, reporter la Washington Post.

Guvernul SUA apreciază în mod deosebit activitatea NATO și a sprijinit energic decizia de a amplifica prezența mijloacelor aeriene, terestre și navale în Europa de Est în contextul Inițiativei de Reasigurare Europeană (IRE), al cărei scop este întărirea dispozitivului de descurajare al Aliaților într-un mod activ și convingător. Situația în regiunea Mării Baltice a devenit preocupantă și SUA se pronunță ferm în favoarea programului de parteneriat care se adresează celor trei țări baltice, Suediei și Finlandei, care cooperează strâns cu NATO pentru consolidarea securității în această regiune. SUA cooperează de asemenea cu Aliații pentru punerea în aplicare a unor măsuri suplimentare pe flancul sudic. În egală măsură, încearcă să îmbunătățească interoperabilitatea forțelor NATO cu forțele iordaniene și să contribuie la întărirea capacității de apărare a Irakului. În scopul limitării expansiunii teritoriale a Daesh a sprijinit constituirea unei coaliții de 65 de țări care sunt hotărâte să lupte împotriva acestei grupări, dar este evident că strategia folosită trebuie să comporte și o dimensiune nemilitară.

SUA sprijină negocierile de la Viena, în cadrul cărora principalii actori de pe scena internațională caută o rezolvare politică a situației din Siria. Este o situație de urgență, dovedită de fluxul de milioane de sirieni refugiați în țările limitrofe și care acum au ajuns și în Europa. Este important ca Rusia să înțeleagă că atacurile ei trebuie să vizeze Daesh și nu forțele care constituie o alternativă legitimă la regimul lui Assad. Guvernul SUA a acordat un ajutor de 4,5 miliarde de dolari refugiaților și țărilor care le-au oferit adăpost.

În același timp, SUA este îngrijorată de acțiunile întreprinse de Rusia în Crimeea, înțelegând că Ucraina își concepe viitorul în Europa și că Rusia încearcă să zădărnicească aceste aspirații. În acest context îndeamnă Rusia să își respecte

obligățiile asumate prin acordurile de la Minsk, între care se numără întoarcerea refugiaților și retragerea luptătorilor străini și a armamentelor acestora. Administrația Obama va menține regimul sancțiunilor până când toate condițiile acordurilor sunt îndeplinite și va susține sancțiunile până când ocuparea Crimeii de către Rusia va lua sfârșit.

În domeniul economic SUA dorește ca negocierile privind parteneriatul transatlantic în domeniul comerțului și investițiilor să fie încheiate în 2016. O mai mare deschidere a schimburilor comerciale între Europa și SUA prezintă interes în egală măsură economic cât și strategic. Pe de altă parte, schimburile comerciale mai deschise sunt vitale pentru combaterea corupției. Administrația Obama acordă o importanță deosebită instaurării unei ordini comerciale transatlantice și comerciale mai deschise.

Rusia a constituit o temă majoră de discuție, confruntarea cu această țară fiind o problemă structurală pentru comunitatea statelor democratice, mai ales deoarece Kremlinul recurge la manevrele războiului hibrid, deși analiștii americani estimează că Putin este mai degrabă un tactician care își asumă riscuri decât un strateg pe termen lung. Intervenția în Ucraina a dus la instituirea de sancțiuni economice urmare a cărora Rusia a căzut de la poziția a șasea pe poziția a șaisprezecea în clasamentul puterilor economice mondiale, ceea ce a avut drept consecință și scăderea nivelului de trai al populației.

Din punctul de vedere al SUA trebuie evitată orice situație în care Rusia ar fi tentată să se angajeze într-o confruntare militară. Problema capătă amploare în măsura în care Rusia pare că unește teatrele din Europa de Est și Orientul Mijlociu într-o unitate strategică lărgită. Practic, toate sunt acum interconectate, în timp ce NATO consideră că abordează sfidările pe fronturi separate. Rusia nu este mulțumită cu ordinea mondială de după războiul rece și a devenit în modul cel mai explicit o putere revizionistă, angajată într-o strategie care constă în folosirea conflictelor înghețate pentru a răsturna ordinea existentă.

Dezbaterea privind revoluționarea forțelor armate americane datează de cel puțin 25 de ani. Pentru ca SUA să-și păstreze superioritatea militară la nivel mondial sunt necesare profunde schimbări tehnologice și doctrinare. În momentul de față doctrina strategică americană se concentrează în principal pe trei puteri revizioniste: Rusia, China și Iran. Problemele pe care le pun aceste țări se agravează într-un moment când SUA sunt pe cale să-și piardă cvasi-monopolul în domeniul anumitor capacități militare, cum ar fi mijloacele de interdicere a accesului și de interdicție a zonei.

Pe parcursul expunerilor și dezbaterilor s-a făcut deseori referire la multiplele sfidări pe care le implică Daesh. SUA are adesea tendința de a considera că evoluția istorică tinde spre democrație și liberalism și că entitățile precum Daesh sunt lipsite de legitimitate. De fapt, această concepție nu ține seama de întreg contextul politic contemporan din Orientul Mijlociu. Occidentul a văzut Primăvara arabă prin aceeași prismă a aspirațiilor democratice și a fost surprins să constate că țările din regiune s-au îndepărtat de fapt de idealurile democratice liberale. Drept urmare a câștigat tot mai mult teren ideea că o schimbare pașnică în Orientul Mijlociu ar fi sortită eșecului. Mulți actori din regiune sunt deci de părere că victoria politică trebuie să se bazeze pe recurgerea la violență.

Nici SUA, nici Uniunea Europeană nu sunt pregătite să facă față unei astfel de probleme, singura lor modalitate tactică fiind cooperarea cu aliații care dețin o autoritate în regiune. Pe lângă aceasta, instabilitatea și violența generate de lupta împotriva Daesh nu fac decât să agraveze situația. Adevărata problemă o constituie lipsa unei legitimități politice și vidul de putere. În Siria, costul unei intervenții ar fi extrem de ridicat și proiectul de construcție statală ar trebui să aibă o amploare fără precedent. S-a estimat că numai refacerea armatei siriene ar costa între 3 și 10 miliarde anual, pe parcursul a cel puțin 5 ani. În mod paradoxal, tocmai un stat ca Tunisia, considerat un succes ca urmare a Primăverii arabe, a furnizat cel mai mare număr de adepți ai Daesh. Explicația este de natură economică: tinerii care obțineau

o diplomă universitară nu aveau nici o perspectivă. Totodată, islamofobia din Occident nu va face decât să crească capacitatea Daesh de a recruta adepți în regiune și pe plan internațional. Această islamofobie a fost accentuată de valul migrator provenit din Siria, care a devenit o criză umanitară pe care comunitatea internațională nu este capabilă să o gestioneze.

În ceea ce privește Iranul, situația din țară rămâne deosebit de complexă, dominată de divergențele între conservatorismul regiunilor rurale și concepțiile progresiste și internaționaliste ale opiniei publice din orașe. Președintele nu conduce în mod efectiv, Conducătorul suprem fiind de fapt cel care controlează forțele armate, justiția, poliția și cele mai importante instrumente ale puterii. Conform acordului încheiat, comunitatea internațională va ridica sancțiunile atunci când Iranul va dezmembra complet reactorul de la Arak și va limita numărul centrifugelor operaționale. Dar acordul nu face decât să amorseze rezolvarea unor probleme mult mai profunde, complicate de aspecte religioase. Există de asemenea și temerea că Iranul va dispune, datorită acordului, de fonduri suplimentare care îi vor permite să modifice echilibrul puterii în regiune.

Partea finală a expunerilor și discuțiilor s-a referit la campania prezidențială. Ca remarcă de ordin general, reformele operate în rândul partidelor după 1970 au dat mai multă forță membrilor "de rând" în alegerea celor care să îi reprezinte. Preșa, și în special presa de partid a jucat și continuă să joace un rol esențial, chiar decisiv în anumite situații. Structura populației s-a modificat considerabil, aspectul multicultural al SUA accentuându-se, ceea ce pare a fi în favoarea democrațiilor. În fine, candidații acordă o atenție tot mai accentuată interacțiunii între politica SUA și situația internațională, fiecare partid având avantaje specifice în acest context.

Deputat Gabriel Vlase

Șeful delegației Parlamentului României la AP NATO